

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce **V. J.**, zastoupeného JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou se sídlem Rudná, Hořelická 1230/39, proti žalovanému **Magistrátu města Chomutov**, se sídlem Chomutov, Zborovská 4602, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 1. 2025, č. j. 141 A 25/2024 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti domáhal, aby Krajský soud v Ústí nad Labem žalovanému uložil povinnost vydat meritorní rozhodnutí ve správním řízení o přestupku žalobce vedeném pod sp. zn. SZ MMCH/155115/2022, a to ve lhůtě 30 dnů. V žalobě uvedl, že mu žalovaný v přestupkovém řízení dne 21. 7. 2023 doručil příkaz č. j. MMCH/97660/2023/ODaSČ/Kur o uložení pokuty, proti němuž podal dne 31. 7. 2023 prostřednictvím e-mailu odpor. Žalovaný však v řízení již nepokračoval a dosud nevydal rozhodnutí ve věci. Následná žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného byla neúspěšná, a proto se žalobce domáhá soudní ochrany.

[2] Krajský soud žalobu v záhlaví uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl. Za stěžejní považoval zjištění, že podání obsahující odpor proti příkazu bylo učiněno prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu. Na tom podle krajského soudu nic nemění ani to, že přílohou e-mailu byl dokument obsahující odpor s podpisem žalobce a s doložkou konverze dokumentu do elektronické podoby deklarující, že vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Tato skutečnost totiž nijak neodpovídá na relevantní otázku, která osoba učinila dané e-mailové podání; autorizace přílohy se vztahuje pouze k obsahu podání. Jelikož samotný e-mail nebyl elektronicky podepsán, bylo třeba jej potvrdit postupem dle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu. To však žalobce učinil až dne 31. 8. 2024, tedy po více než roce od uplynutí pětidenní lhůty stanovené správním řádem pro tento postup. S ohledem na to krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný nebyl nečinný, pokud nepřihlížel k e-mailovému podání bez elektronického podpisu, které nebylo následně ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu řádně potvrzeno či doplněno, a příkaz tak považoval za pravomocný (čímž bylo přestupkové řízení skončeno).

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podřaditelných pod § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda je podání učiněno řádně, je-li jeho autorizovaná konverze předložena správnímu orgánu prostým e-mailem. Součástí e-mailu byla příloha, která sice obsahovala konverzovaný dokument opatřený elektronickým podpisem, ale šlo o podpis pracovníka České pošty, který nebyl připojen za účelem učinění podání, nýbrž pouze jako zákonná náležitost doložky konverze. Stěžovatel proto souhlasí s tím, že připojený podpis nebyl podpisem užitým při podání učiněném prostřednictvím veřejné datové sítě. Tím ovšem dle stěžovatele vyvstává otázka, zda učinil podání „*v elektronické podobě*“ anebo „*prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu*“, přičemž krajský soud dovodil, že se jednalo o druhou z uvedených variant. Stěžovatel s tímto závěrem nesouhlasí a namítá, že podání bylo podepsáno, a to dokonce dvakrát. Zaprvé bylo podepsáno vlastnoručním podpisem žalobce a následně zkonvertováno do elektronické podoby způsobem, se kterým je spojeno, že podpis má účinky originálu (§ 22 odst. 2 a 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále též „ZEÚ“)); zadruhé bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem pracovníka České pošty. Stěžovatel má proto za to, že se jednalo o podání učiněné „*v elektronické podobě*“.

[5] Pokud jde o podmínku podpisu, stěžovatel namítá, že zákon nestanoví, že musí být podání opatřeno elektronickým podpisem podatele. Podpis je náležitostí podání, nikoli podmínkou akceptovatelnosti jeho formy. Jelikož podání bylo opatřeno elektronickým podpisem pracovníka České pošty, byla podmínka akceptovatelnosti podání splněna. Dikce § 37 odst. 4 správního řádu stanovuje podmínku, že musí „*být použit podpis*“, nikoli, že podání musí být elektronicky podepsáno podatelem. Elektronický podpis, kterým bylo opatřeno podání stěžovatele, garantovalo shodu předkládaného dokumentu s originálem, a proto je nutno na dokument hledět, jako by byl předložen listinný originál (§ 22 odst. 3

pokračování

ZEÚ). Stěžovatel dále nevidí důvod, proč by s. ř. s. nemohl být použit k výkladu způsobu podání činěných dle správního řádu, poskytuje-li konkrétnější úpravu. Je-li tedy některý postup možný v řízení dle s. ř. s., měl by být *a priori* možný i v řízení dle správního řádu. Je-li možné *potvrdit* podání dle § 37 odst. 2 s. ř. s. předložením konvertovaného originálu, má stěžovatel za to, že je možné takové podání tímto způsobem také *učinit*, což potvrzuje také § 22 odst. 2 ZEÚ. Stěžovatel proto učinil podání bezvadné, a to v elektronické podobě a současně předložil podání v listinné podobě výstupem z konverze. Právní účinky konvertovaného odporu jsou totožné, jako právní účinky originálu odporu, tedy zrušení příkazu.

[6] Krajský soud dále odkazoval na ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (dále jen „ZoS“), které dle stěžovatele na posuzovaný případ nedopadá, jelikož nebyla naplněna hypotéza tohoto ustanovení - „*k podepisování elektronickým podpisem*“, neboť podání nebylo opatřeno tímto typem podpisu. Krajský soud konstatoval, že podání bylo učiněno elektronicky, a proto bylo třeba, aby bylo opatřeno i elektronickým podpisem. Stěžovatel je přesvědčen, že této podmínce dostál předložením autorizované konverze dokumentu. Připustil, že podpis pracovníka České pošty nebyl připojen za účelem samotného podání, nýbrž pouze k potvrzení shody konvertovaného výstupu s originálem; žádný právní předpis ale nevyžaduje, aby platnost elektronického podpisu byla vázána na konkrétní účel jeho připojení.

[7] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožnil se závěry krajského soudu.

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že žalovaný vydal dne 21. 7. 2023 pod č. j. MMCH/97660/2023/ODaSČ/Kur příkaz, jímž rozhodl o tom, že je stěžovatel vinen ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Příkaz byl doručen do datové schránky stěžovatele dne 21. 7. 2023. Dne 31. 7. 2023 byl na podatelnu žalovaného doručen e-mail s předmětem „*podání odporu v zastoupení*“ z elektronické adresy „X“, k němuž byla připojena příloha, a to dokument obsahující odpor proti příkazu a informace o udělení zmocnění stěžovatele pro K. K. a podpisy těchto osob. Tento dokument (příloha e-mailu) byl opatřen doložkou z konverze dokumentu do elektronické podoby s uznávaným elektronickým podpisem osoby, která provedla konverzi, tj. pracovníka České pošty na pracovišti Praha 5. Ve správním spise je dále založena zpráva žalovaného ze dne 9. 8. 2023, v níž uvedl, že odpor nebyl podepsán osobou zmocněnou k zastupování stěžovatele, a proto

se jednalo o *nepřípustný odpor*. Sdělení bylo uzavřeno konstatováním, že příkaz nabyl právní moci dne 1. 8. 2023. Tato zpráva byla zaslána do datové schránky stěžovatele a K. K.

[11] Jak již bylo výše nastíněno, mezi účastníky je veden spor o to, zda lze výše popsané e-mailové podání ze dne 31. 7. 2023 kvalifikovat jako řádně a včas podaný odpor stěžovatele proti příkazu žalovaného. Stěžovatel předkládá teorii, dle které se jednalo o podání v souladu se správním řádem, neboť k příloze zaslání e-mailu byl připojen elektronicky uznávaný podpis pracovníka České pošty, čímž byla splněna podmínka použití podpisu vyplývající z § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu. Alternativně dodává, že e-mailem předložil dokument, na který se hledí jako na originál, přičemž elektronický podpis garantuje, že originál dokumentu (odpor) byl vlastnoručně podepsán. Nejvyšší správní soud ani jedné z výše uvedených teorií nepřisvědčil.

[12] Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. [...] Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

[13] Podle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možné učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.

[14] Podle § 6 odst. 1 ZoS lze k podepisování elektronickým podpisem použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se činí úkon vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti.

[15] Již v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 - 70, č. 2041/2010 Sb. NSS (rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud vyložil citovaný § 37 odst. 4 správního řádu tak, že „pokud by stěžovatelka učinila podání, které by bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, ale postrádalo by některou z předepsaných obsahových náležitostí, bylo by povinností správního orgánu v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu stěžovatelku vyzvat k jejich doplnění. Pokud však stěžovatelka neučinila podání v zákonem stanovené formě, bylo třeba postupovat podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, tj. podání do 5 dnů písemně nebo ústně do protokolu potvrdit či opatřit elektronickým podpisem. Nepostupovala-li stěžovatelka dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, pak její podání nebylo způsobilé zahájit předmětné správní řízení a nelze k němu vůbec přiblížit, ani odstraňovat jeho případné obsahové vady.“ Na tento rozsudek navázal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 2. 2012, č. j. 4 Ads 8/2012 - 57, v němž dospěl k závěru, že „správní orgány nejsou povinny vyzývat podatele k tomu, aby ve lhůtě 5 dnů provedl potvrzení svého podání zákonem stanoveným způsobem.“ Pokud tak správní orgán učiní, je to toliko projevem jeho dobré vůle (rozsudek tohoto soudu ze dne 23. 3. 2012, č. j. 4 Ads 5/2012 - 16). Nejvyšší správní soud tyto závěry zopakoval i v dalších rozhodnutích, například v rozsudcích ze dne 17. 2. 2016,

pokračování

č. j. 7 As 8/2016 - 37, ze dne 10. 1. 2017, č. j. 8 As 49/2016 - 34, ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 As 193/2020 - 30, či v usnesení ze dne 27. 7. 2023, č. j. 4 As 265/2022 - 57, ze dne 31. 10. 2024, č. j. 7 As 24/2024 - 21, a ze dne 30. 7. 2025, č. j. 3 As 59/2025 - 23.

[16] Z citované judikatury vyplývá, že správní řád nevylučuje možnost učinit podání i prostým e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. Tento způsob může mít své opodstatnění například tehdy, má-li být podání učiněno v určité lhůtě v situaci, kde podatel není schopen podání učinit písemně (viz. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 1182). Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu nicméně výslovně řadí „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu“ mezi podání učiněná pomocí „jiných technických prostředků“, jejichž relevance je vždy podmíněna učiněním následného podání některým z „řádných“ způsobů uvedených v § 37 odst. 4 větě první správního řádu. K tomu, aby takové podání vyvolalo zamýšlené účinky, tj. aby na něj mohlo být pohlíženo jako na (právně existující) úkon směřující vůči správnímu orgánu (§ 37 odst. 1 správního řádu), je proto nutné trvat na tom, aby je podatel potvrdil nebo doplnil podáním učiněným některou z forem uvedených v § 37 odst. 4 větě první správního řádu (tj. písemně, ústně do protokolu nebo kvalifikovaným elektronickým podáním, tj. s uznávaným elektronickým podpisem či jeho fikcí – datovou schránkou).

[17] Tak tomu ovšem v nyní posuzované věci nebylo. Z e-mailové zprávy ze dne 31. 7. 2023 nebylo patrné, kdo ji činí. Šlo jen o prázdnou zprávu s uvedením předmětu („podání odporu v zastoupení“) a připojenou přílohou, bez možnosti určit identitu odesílatele (podatele). Zpráva nebyla rovněž podepsána uznávaným elektronickým podpisem, který by umožnil zjistit identitu podatele, což stěžovatel v kasační stížnosti ani nepopírá. Žalovaný nemohl (respektive nesměl) spoléhat na to, že je osoba odesílatele e-mailu totožná se stěžovatelem, popřípadě jeho zmocněncem. Předmětný e-mail mohl odeslat kdokoli, a to i bez vědomí stěžovatele. Žalovaný proto nepochybil, pokud nepřihlédl k e-mailovému podání, které nebylo elektronicky podepsáno a následně ani nebylo potvrzeno postupem uvedeným v § 37 odst. 4 větě druhé správního řádu. Na podání ze dne 31. 7. 2023 se tak hledí, jako by nebylo učiněno. Pokud krajský soud tento postup žalovaného aproboval, nelze mu ničeho vytknout.

[18] Požadavek na připojení uznávaného elektronického podpisu, pakliže se má jednat o podání *v elektronické podobě* ve smyslu výše citovaného § 37 odst. 4 věty první správního řádu, vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 - 70, kde uvedl, že „[z]ákladním problémem právní jistoty úkonů učiněných prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) je skutečnost, že zprávy takto zaslané postrádají záruku, že byly poslány určitou osobou a že při jejich přenosu nedošlo k jejich pozměnění. Tento problém je řešen prostřednictvím elektronického podpisu, který spočívá v nahrazení klasického podpisu na papíru podpisem elektronického dokumentu, při současném zachování nebo dokonce zvýšení bezpečnosti.“

[19] Tuto záruku nemohla nahradit přiložená doložka konverze přiloženého dokumentu do elektronické podoby. Podle § 22 odst. 1 písm. a) ZEÚ se konverzí rozumí *úplné převedení*

*dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru způsobem zajišťujícím shodu **obsahu** těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze.* Dokument, který provedením konverze vznikne, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl (§ 22 odst. 2 ZEÚ). Je tedy zjevné, že doložka z konverze v posuzované věci potvrzovala pouze a jenom to, že k e-mailu byla přiložena obsahově shodná listina (originál), která byla předložena na daném pracovišti České pošty k převedení do elektronického souboru. Aby však odpor (vtělený do této listiny) vyvolal procesní důsledky v podobě zrušení příkazu, byl stěžovatel povinen ho náležitým způsobem předložit žalovanému, k čemuž nedošlo. Nedostatek formy, v níž bylo podání obsahující listinu s odporem učiněno, bylo možné zhojit pouze způsobem a ve lhůtě, které stanoví správní řád v § 37 odst. 4 věť druhé, nikoliv tím, že stěžovatel odkáže na doložku konverze na dokumentu přiloženém k samotnému podání, opatřenou uznávaným elektronickým podpisem pracovníka České pošty. Z výše uvedeného je taktéž možné jednoznačně uzavřít, že se jednalo právě o podání učiněné *prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití (uznávaného elektronického) podpisu* (§ 37 odst. 4 správního řádu).

[20] Obdobným případem [na podatelnu správního orgánu byl dodán e-mail, šlo jen o prázdnou zprávu s uvedením předmětu a připojenou přílohou – zkonvertovanou listinou (plná moc k zastupování) opatřenou doložkou o konverzi] se Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 31. 10. 2024, č. j. 7 As 24/2024 – 21, ve kterém aproboval závěr vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2024, č. j. 50 A 16/2023 – 57. Krajský soud v uvedeném rozsudku konstatoval, že „[p]řestože plná moc ze dne 30. 12. 2022 uzavřená mezi P. R. obsahuje všechny náležitosti plné moci a její elektronické vyhotovení se shoduje s původním listinným, tak nelze přehlížet, že byla správnímu orgánu zaslána toliko jako příloha prostého e-mailu (XY), který však náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu zcela postrádal [...] S ohledem na uvedené soud uzavírá, že e-mail zasláný dne 3. 1. 2023 z adresy (XY) do elektronické podatelny Městského úřadu Nymburk vůbec nesplňoval náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, neboť neobsahoval žádné označení a ani nebyl platně podepsán. Z obsahu správního spisu přitom nevyplývá, že by po doručení zmiňovaného e-mailu z adresy (XY) bylo ze strany podatele učiněno jakékoliv doplnění, tudíž ani nedošlo k procesnímu zhojení ve smyslu § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu. Správní orgány proto nebyly oprávněny k zaslání předmětného e-mailu vůbec přihlížet. Tím pádem nebylo možno akceptovat zaslání ani plné moci ze dne 30. 12. 2022, která byla zasílána právě jako příloha inkriminovaného e-mailu nesplňujícího náležitosti platného podání.“

[21] Neobstojí ani teorie stěžovatele založená na tom, že ustanovení správního řádu vztahující se k podání prošla vývojem, v jehož důsledku by nově mělo postačovat, aby v elektronickém podání byl podpis (nadto jakýkoli) pouze „použit“, například tak, jako to učinil stěžovatel, tedy že podpis je „použit“ pouze na jeho příloze.

[22] Podle § 37 odst. 4 správního řádu ve znění účinném do 18. 9. 2016 bylo možné podání učinit *písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě **podepsané uznávaným elektronickým podpisem***. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití *uznávaného*

pokračování

elektronického podpisu. Zákonem č. 298/2016 Sb. byla zrušena část zákona v rozsahu zvýrazněných slov. Důvodová zpráva k uvedené novele k tomu uvádí, že „[z]měny navrhované v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, souvisejí s obecným odůvodněním ke změnovým částem návrhu zákona. **Pro nadbytečnost** se navrhuje vypustit explicitní požadavek na podepsání elektronického podání, respektive rozhodnutí. Náležitostí podání nebo rozhodnutí je vždy podpis, a to bez ohledu na to, zda je vyhotoveno v listinné či elektronické podobě. Konkrétní typ elektronického podpisu, který je nutné pro podepsání žádosti použít, je stanoven v navrhovaném § 6 odst. 1 (podání) nebo § 5 (rozhodnutí) zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.“ (zvýrazněno soudem). Důvodová zpráva tak zřetelně vyjadřuje úmysl zákonodárce novelizovat citované ustanovení správního řádu toliko z důvodu nadbytečnosti zvýrazněných slov s ohledem na přijetí ZoS, z něž vyplývají náležitosti pro dodržení kvalifikované formy podání v elektronické podobě. Nelze proto souhlasit s tvrzením, že by ustanovení § 6 odst. 1 ZoS na posuzovaný případ nedopadalo. Konstrukce pravidla v § 37 odst. 4 správního řádu tedy zůstala nezměněna, neboť provedené změny se nijak nedotkly povahy prosté e-mailové zprávy bez podpisu jakožto podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě (viz výše). Uznávaný elektronický podpis (popřípadě jeho fikce prostřednictvím datové schránky) je tak i nadále podmínkou dodržení kvalifikované formy podání v elektronické podobě podle § 37 odst. 4 věty první správního řádu. Jinými slovy, jakkoliv je podpis obsahovou náležitostí podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, zároveň je i (v podobě uznávaného elektronického podpisu či alespoň jeho fikce) podmínkou kvalifikované formy podání podle § 37 odst. 4 věty první správního řádu.

[23] Nelze přisvědčit ani argumentaci stěžovatele ohledně možné analogické aplikace soudního řádu správního. Za situace, kdy je úprava obsahu a formy podání v procesním předpise upravena komplexně (což ve správním řádu je), je bezpředmětné uvažovat o použití analogie jiného předpisu. Pouze *obiter dictum* tak lze poznamenat, že pokud by totožné podání (tedy prázdný e-mail bez zaručeného elektronického podpisu obsahující typově totožnou přílohu jako v nyní posuzovaném případě) bylo doručeno soudu, bylo by nezbytné, aby bylo v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. doplněno ve lhůtě tří dnů; pokud by tak podatel neučinil, k podání by se nepřihlíželo. Úprava v soudním řádu správním oproti úpravě správního řádu tedy není jakkoli benevolentnější.

[24] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že ob stojí závěr krajského soudu, podle kterého e-mail ze dne 31. 7. 2023 nebyl pro nedostatek jeho zákonem vyžadované formy podáním (§ 37 odst. 1 správního řádu), a proto k němu – a logicky ani k jeho přílohám – nemohlo být přihlíženo. Příložený odpor tak nevyvolal procesní důsledky v podobě zrušení příkazu ze dne 21. 7. 2023 (nejednalo se nicméně o odpor „nepřípustný“, jak uvedl žalovaný). Žalovaný proto nebyl nečinný, pokud považoval příkaz za pravomocný a nevedl již dále přestupkové řízení; logicky proto bylo i vyloučeno, aby vydával jakékoli (další) rozhodnutí ve věci. Kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proto nebyl naplněn.

[25] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. ji proto rozsudkem zamítl.

[26] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka - žalovaného - v jeho případě nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s daným řízením vznikly náklady převyšující jeho běžné administrativní výdaje spojené s jejím procesním postavením. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu